

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.310/2018/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Básty Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Básty Cecília ügyvéd, címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - az Óvári Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Óvári Judit ügyvéd, címe) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) I. rendű, és a személyesen eljáró II. rendű alperes neve (címe) II. rendű alperesek ellen szerződés részleges érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében az Egri Törvényszék 18.P.20.407/2017/7. számú ítélete ellen az I. rendű alperes 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét megváltoztatja, a felperes keresetét teljesen elutasítja, és mellőzi az I. rendű alperes perköltségben és le nem rótt illetékben történő marasztalását.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 12 700 (tizenkétezer-hétszáz) forint elsőfokú és 150 350 (százötvenezer-háromszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy 108 000 (száznolcezer) forint le nem rótt elsőfokú illetéket az állam visel.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy rójon le - leletezés terhével - 96 000 (kilencvenhatezer) forint másodfokú illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes és a II. rendű alperes mint adósok 2007. évben három különböző devizaalapú kölcsönszerződést kötöttek az I. rendű alperessel mint hitelezővel: 2007. január 15.napján (a továbbiakban: I. számú szerződés), 2007. július 27. napján (a továbbiakban: II. számú szerződés) és 2007. december 28. napján (a továbbiakban: III. számú szerződés).

A I. számú szerződés I.4. pontjának 4-7. bekezdései szerint: „Amennyiben az első ügyleti év e pontban írt kezdő napja, vagy a közvetlen végrehajthatóság szempontjából bármely releváns időpont, tény az adós érdekkörében felmerülő okból megváltozna, úgy jelen szerződés módosítása szükséges, melynek díja az adóst terheli. Nem áll fenn a szerződésmódosítási kötelezettség abban az esetben, ha a jelen szerződés kétoldalú okiratba foglalása esetén a felek, egyoldalú közokiratba foglalás esetén az adós közokiratba foglaltan kéri az eljáró közjegyzőt, vagy az ő akadályoztatása esetén az egyébként illetékes közjegyzőt, hogy a kölcsön tényleges folyósítása időpontját, illetve ehhez kapcsolódóan az ügyleti év kezdő napját, valamint a közvetlen végrehajthatósághoz

szükséges valamennyi adatot a banki könyvek, illetve az adós számlái alapul vételével, bármelyik fél kérésére közjegyzői okiratba foglalt tény tanúsítványban tanúsítsa. A ténytanúsítvány kiállításának költsége adóst terheli.

A felek kijelentik, és kötelezik magukat arra, hogy bármely elszámolási vita, illetve banki igény kielégítés esetére, vagy a jelen okirat szerinti kölcsönből mindenkor fennálló kölcsön és egyéb tartozás mértékére, a folyósítás tényleges időpontja, a teljesítési kötelezettség lejárat, megállapítása, valamint bármely egyéb a közvetlen bírósági végrehajtás céljából szükséges tény, adat megállapítása tekintetében az adós banknál vezetett számlái, és a bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt fogadja el, mint közhiteles, aggálytalan tartalmú bizonyítékot.

Ennek megfelelően a kölcsön és járulékaik nem, vagy nem szerződés szerinti megfizetése esetén a végrehajtás alapjául szolgáló, mindenkor fennálló kölcsön-, és járuléktartozást, továbbá a fent hivatkozott tényeket jelen okirat mellett, az adós banknál vezetett számláiról, illetve a bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítvány tanúsítja, amelynek elfogadására a felek jelen okirat aláírásával kötelezettséget vállalnak.

A felek/adós felkéri(k) a jelen okiratot szerkesztő közjegyzőt, vagy egyébként illetékességgel bíró közjegyzőt, hogy a fenti kölcsönből fennálló kölcsön és járulékaik, továbbá egyéb tartozása mértékét, továbbá a fent hivatkozott tényeket, adatokat esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén, a bank felkérésére az adósok banknál vezetett számlái, a bank nyilvántartásai, könyvei alapján és nyilvántartásokba való betekintéssel közjegyzői tanúsítványba foglaltan tanúsítsa, e tekintetben a banktitok megtartásának kötelezettsége alól a felmentést megadják."

A II. és III. számú szerződések I.4. pontjában azonos szövegezés mellett a következőket rögzítették: „Felek kijelentik és kötelezik magukat arra, hogy bármely elszámolási vita, illetve banki igény kielégítés esetére, vagy a jelen okirat szerinti kölcsönből mindenkor fennálló kölcsön és egyéb tartozás mértékére, a folyósítás tényleges időpontja, a teljesítési kötelezettség lejárat, megállapítása, valamint bármely egyéb a közvetlen bírósági végrehajtás céljából szükséges tény, adat megállapítása tekintetében az Adós Banknál vezetett számlái, és a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt fogadják el, mint közhiteles, aggálytalan tartalmú bizonyítékot.

Ennek megfelelően a kölcsön és járulékaik nem, vagy nem szerződés szerinti megfizetés esetén a végrehajtás alapjául szolgáló, mindenkor fennálló kölcsön-, és járuléktartozást, továbbá a fent hivatkozott tényeket jelen okirat mellett az Adós Banknál vezetett számláiról, illetve a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítvány tanúsítja, amelynek elfogadására a felek jelen okirat aláírásával kötelezettséget vállalnak.

Felek/Adós felkéri(k) a jelen okiratot szerkesztő közjegyzőt, vagy egyébként illetékességgel bíró közjegyzőt, hogy a fenti kölcsönből fennálló kölcsön és járulékaik, továbbá egyéb tartozása mértékét, továbbá a fent hivatkozott tényeket, adatokat esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén a Bank felkérésére az Adósok Banknál vezetett számlái, a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján és nyilvántartásokba való betekintéssel közjegyzői tanúsítványba foglaltan tanúsítsa, e tekintetben a banktitok megtartásának kötelezettsége alól a felmentést megadják."

Mindhárom szerződést közjegyzői okiratba foglalták.

A felperes keresete annak megállapítására irányult, hogy a I., II. és III. számú szerződések

I.4. pontjának a következő kikötése tisztességtelen: „Felek kijelentik és kötelezik magukat arra, hogy bármely elszámolási vita, illetve banki igény kielégítés esetére, vagy a jelen okirat szerinti kölcsönből mindenkor fennálló kölcsön és egyéb tartozás mértékére, a folyósítás tényleges időpontja, a teljesítési kötelezettség lejárta megállapítása, tekintetében az Adós Banknál vezetett számlái, és a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt fogadják el, mint közhiteles, aggálytalan tartalmú bizonyítékot”. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződések érvényessé nyilvánítását kérte azzal, hogy az idézett kikötés semmis, a felekre nézve nem jelent kötelezettséget. Hivatkozása szerint a támadott kikötések a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959. évi Ptk.) 209. §-ának (1) bekezdésébe és a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II.5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a (1) bekezdésének b), és j) pontjaiba ütköznek.

Az I. rendű alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását, mivel a támadott kikötések nem érvénytelenek.

A II. rendű alperes nem terjesztett elő ellenkérelmet.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy a felperes és II. r. alperes, valamint az I. r. alperes között 2007. január 15-én létrejött I. számú szerződés I.4. pontjának negyedik, ötödik, hatodik és hetedik bekezdésében foglalt rendelkezése érvénytelen. Megállapította, hogy a II. és III. számú szerződések I.4. pontjában foglalt rendelkezések érvénytelenek. Ezt meghaladóan elutasította a keresetet. Kötelezte az I. r. alperest, hogy fizessen meg az államnak 108 000 Ft állam által előlegezett eljárási illetéket, továbbá a felperesnek 114 300 Ft perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint arra a megállapításra jutott, hogy a felperes a R. 1. §-a (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozással alaptalanul állította a szerződés részleges érvénytelenségét, ezért az erre alapított kereset elutasította.

Megalapozottnak ítélte a R. 1. §-a (1) bekezdésének j) pontjára hivatkozással előterjesztett keresetet, mivel a támadott kikötések alkalmasak arra, hogy jogvita esetén a fogyasztó (adósok) hátrányára változtassák meg a bizonyítási terhet.

Érvelése szerint nincs ügydöntő jelentősége, hogy a perbeli szerződések közjegyzői okiratba foglalása (az adósok által megtett egyoldalú tartozáselismerő nyilatkozat közjegyzői okiratba foglalása) alapján közvetlenül végrehajtás rendelhető el az adósokkal szemben a közjegyzői okirat záradékolásával (a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 112. §, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 23/C. §). Ez ugyanis nem érinti az adóst terhelő bizonyítási kötelezettséget. Akár a felek közötti vagyoni jogi, akár végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránti perben a ténytanúsítvánnyal mint bizonyítási eszközzel szemben az adóst terheli annak bizonyítása, hogy a ténytanúsítványban foglalt összecszerűség téves, az ott megjelölt adatok nem tekinthetők helytállónak.

A felek közötti esetleges végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránti perben az adósokat terheli annak bizonyítása, hogy a végrehajtás megszüntetésének vagy korlátozásának feltételei fennállnak. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény

(a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 368. §-ának a) pontjára alapított kereset esetén a végrehajtást kérőnek kell bizonyítania, hogy a keresettel szemben a követelése helytálló. A végrehajtást kérő alperesnek kell bizonyítania a bank által hivatkozott kimutatások, nyilvántartások helytállóságát, míg ténytanúsítvány fennállása esetén már az adóst terheli a bizonyítási kötelezettség, hogy a ténytanúsítvány tartalmával téves a végrehajtást kérő követelésének összecszerűsége.

Ugyanígy a felek közötti esetleges vagyoni jogi perben a ténytanúsítvánnyal szemben, bármilyen perbeli pozícióban, az adóst terheli a bizonyítási kötelezettség arra vonatkozóan, hogy a ténytanúsítványban foglalt adatok nem helytállóak, míg ténytanúsítvány hiányában a fogyasztóval szemben szerződő félnek kellene bizonyítania az abban foglalt adatok, követelés, összeg helytállóságát.

Mindezen indokok mellett annak az I. rendű alperesi nyilatkozatnak sincs jelentősége, hogy helyesek az általa vezetett kimutatások, nyilvántartások, mivel azt a bankfelügyelet mindenkor ellenőrzi. Lényegtelennek minősítette az I. r. alperes azon hivatkozását is, hogy elsősorban az I. r. alperesnek áll érdekében, hogy nyilvántartsa a folyósított kölcsönre vonatkozó adatokat. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint annak sincs jelentősége, hogy az I. r. alperes a bankszámla kivonatokat havonta a kölcsönre vonatkozó adatokat pedig évente megküldi a felperesnek, akinek lehetősége van arra, hogy azokat folyamatosan figyelemmel kísérje, és amennyiben azokkal nem ért egyet, kifogással vagy panasszal élhet. Az I. r. alperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az 1959. évi Ptk. 209. §-ának (5) bekezdés alapján amiatt sem lehet hivatkozni a keresetben foglalt érvénytelenségi jogcímre, mert a hitelezési kockázat kezeléséről és tőkekövetelményéről szóló 196/2007. (VII. 30.) Korm. rendelet 115. §-a (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kógens jogszabályi rendelkezés, valamint az I. r. alperes működésére irányadó „validációs kézikönyv” alapján a bank kötelezettsége, hogy a zálogjoggal biztosított követelését ésszerű időn belül érvényesítse, a szerződésben biztosítottak legyenek a közvetlen végrehajtás elrendelésének feltételei.

Az elsőfokú bíróság az 1952. évi Pp. 78.-ának (1) bekezdése alapján a pereszes I. r. alperest kötelezte az 1 800 000 Ft pertárgyérték alapulvételével számított kereseti illeték megfizetésére, továbbá a felperes javára 114 300 Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére. Ez utóbbit a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: díjrendelet) 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján állapította meg, áfával növelten

Az ítélettel szemben az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását. Előadta, hogy a szerződésnek részét képezte az I. rendű alperes üzletszabályzata és hirdetménye is, amelyek a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 206. §-ának (2) bekezdésében foglaltakkal együtt kifogásolási jogot biztosítanak az I. rendű alperes elszámolásával szemben. Ha a fogyasztó kifogással él, az I. rendű alperesen van a bizonyítási teher, ezért a szerződés tisztességtelensége nem állapítható meg az R. 1. §-a (1) bekezdésének j) pontja alapján. A Vht. záradékolásra vonatkozó szabályaira történő utalással kifejtette azt is, hogy a tartozás teljes összegével kapcsolatos záradék kibocsátáshoz két, magába a közokiratba is belefoglalt feltételnek kell teljesülni: egyrészt, hogy az adós megszegi a szerződésben foglalt kötelezettségeit, másrészt, hogy emiatt a végrehajtást kérő felmondja a kölcsönszerződést. Amennyiben mindezek nem következnek be, az I. rendű alperes csupán a lejárt részletekre kérheti a közjegyzői okirat

záradékolását, de nem a tartozás még fennálló teljes összegére. A végrehajtást elrendelő közjegyzőnek pedig nem feladata az adós magatartásának értékelése, illetve annak eldöntése, hogy a követelés alapos-e, erre a felperes részére biztosított végrehajtás megszüntetése (korlátozása) iránti perben van lehetőség. Így e ténnyel kapcsolatban elég és megfelelő a végrehajtást kérő egyoldalú előadása, mivel a Vht. rendelkezéseiből nem vezethető le az a követelmény, hogy az adós közokiratban ismerje le a szerződésszegés tényét. Ha pedig az adós nem követett el szerződésszegést, perben kérheti a felmondás érvénytelenségének megállapítását, illetve a végrehajtás megszüntetése iránt kezdeményezhet pert. Mindezekhez képest a ténytanúsítvány kizárólag az I. rendű alperes közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatát tartalmazza, amely nem fordítja meg a bizonyítási terhet. Álláspontja szerint a fogyasztóra nézve garanciális jellegű a szerződés azon kikötése, amely a pénzügyi nyilvántartásait veszi alapul a kölcsöntartozás összecszerűségének meghatározásához. A tartozás alakulásának ugyanis a jogszabályoknak megfelelően, visszakövethetően kell rendelkezésre állnia a bank informatikai rendszerében. A támadott kikötés e tekintetben sem csökkenti a felperes jogait, az I. rendű alperest pedig arra jogosítja, hogy közjegyzői ténytanúsítványba foglalja a könyvei szerint kimutatott tartozást. Hivatkozott arra is, hogy a Kúria, illetőleg több törvényszék az álláspontjával egyező döntést hoztak a perben érintett kikötések vonatkozásában.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az ítélet helybenhagyását, annak helyes indokainál fogva.

A II. rendű alperes nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet.

A fellebbezés alapos.

Az ítélet tábla fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú ítélet rendelkező részének harmadik bekezdését, amelyben az elsőfokú bíróság elutasította a keresetet az R. 1. §-a (1) bekezdésének b) pontja „tartalmára alapított kereset tekintetében” (ítélet 7. oldal).

Az ítélet tábla annyiban pontosította az elsőfokú ítélet kereseti kérelmet rögzítő részét (3. oldal ötödik bekezdés), hogy a kereset nem terjedt ki valamennyi, az I., II. és III. számú szerződések I.4. pontjából az elsőfokú ítéletben idézett bekezdésére, hanem a keresetlevél 3. oldalának negyedik bekezdése és 5. oldalának második bekezdése szerint kizárólag az előzőek szerint idézett bekezdésekre (I. számú szerződés esetében az 5., a II. és III. számú szerződés esetében az 1. bekezdések) terjedt ki. Ebből következően az elsőfokú bíróság hivatalból észlelte a támadott kikötéssel szoros logikai egységet képező további rendelkezések semmisségét.

Az elsőfokú bíróság lefolytatta a szükséges bizonyítást, és helyesen állapította meg az ügy eldöntése szempontjából fontossággal bíró tényállást is, az ítélet tábla azonban a joggyakorlat időközben bekövetkezett változása miatt nem értett egyet az abból levont jogi következtetésekkel.

A Kúria a közelmúltban egységesítette az ítélet táblák eltérő gyakorlatát, és az 1/2018. gazdasági elvi határozatban, valamint a Gfv.VII.30.285/2017. és a Gfv.VII.30.327/2017/3. számú ítéleteiben úgy foglalt állást, hogy a per tárgyát képező kikötések akkor sem tisztességtelenek, ha azok tartalmazzák a fogyasztónak a hitelező könyvei alapján

készített közjegyzői ténytanúsítvány feltétel nélküli elfogadására vonatkozó nyilatkozatát.

Ezen ítéletek szerint a perrel érintett megállapodások azon kikötései, amelyben a felperes a mindenkor fizetési kötelezettségét illetően a banknál vezetett számlái és a bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt közhiteles, aggálytalan tartalmú bizonyítékként fogadta el, nem tekintethető az 1959. évi Ptk. 242. §-a szerinti tartozáselismerő nyilatkozatnak. Ennek oka az, hogy e rendelkezés nem felel meg az EBH2000.309. szám alatt közzétett elvi határozatban foglalt követelményeknek, ugyanis nem egy fennálló, összegszerűen meghatározott követelésre vonatkozik. Ezért e kikötés esetében nem érvényesülnek a tartozáselismerés joghatásai, tehát az nem fordítja meg a bizonyítási terhet.

Ha az I. rendű alperes a jelen szerződésekből eredő követelést a felperessel szemben peres úton kívánja érvényesíteni, a perben az 1952. évi Pp. 164. §-ának (1) bekezdése értelmében őt terheli annak bizonyítása, hogy a szerződések milyen tartalommal jöttek létre, ennek alapján milyen összeget folyósított a felperes részére, a felperes mennyit teljesített, és ennek eredményeként mekkora a fennálló tartozás. Az I. rendű alperes erre vonatkozó tényállításai nyilvánvalóan a saját nyilvántartásán alapulnak, vita esetén azonban a nyilvántartása elszámolási elveit, módszereit és adatait a per során be kell mutatnia, számításait le kell vezetnie. Ha a felperes mindezeket követően is azt állítja, hogy az I. rendű alperes elszámolása nem felel meg a szerződésben foglaltaknak, illetőleg a közölt számítás hibás, vagy arra hivatkozik, hogy nagyobb összegű teljesítés történt, ellenbizonyítással élhet. A bizonyítási teher alakulását, a bizonyítási eljárás lefolytatását tehát a szerződések közjegyzői ténytanúsítvány elfogadására vonatkozó rendelkezései nem befolyásolják.

A Vht. szerződéskötés idején hatályos 21. §-ának (1) bekezdése, illetve a jelenleg hatályos 23/C. §-ának (1) bekezdése értelmében végrehajtási záradékkal látható el a közjegyzői okirat, ha az tartalmazza a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, a jogosult és a kötelezett nevét, a kötelezettségvállalás tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, valamint a teljesítés módját és határidejét. Ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz a Vht. korábbi 21. §-ának (2) bekezdése, illetve jelenlegi 23/C. §-ának (2) bekezdése szerint az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa.

E szabályok értelmében a közokiratba foglalt kölcsönszerződés, illetve egyoldalú kötelezettségvállalás alapján az adós tartozásának már lejárt részleteire minden további feltétel nélkül, a szerződés felmondása esetén a teljes tartozás összegére pedig akkor van helye végrehajtási záradék kiállításának, ha a végrehajtást kérő az adós szerződésszegése miatt szintén közokiratba foglalt jognyilatkozattal felmondta a szerződést. Az, hogy ez utóbbi esetben a szerződésszegés valóban bekövetkezett-e és az emiatt közölt felmondás jogszerű-e, a végrehajtási záradék kiállítására irányuló kérelem elbírálása során érdemben nem vizsgálható, e vonatkozásban elegendő a végrehajtást kérő egyoldalú nyilatkozata (BH1997.348., BH2002.491., Kúria Pfv.I.21.783/2016/5.).

Az adós szerződésszegésének, illetőleg a felmondásnak a tényét, valamint a végrehajtást kérő nyilvántartásai szerint fennálló tartozás aktuális összegét a végrehajtást kérő egyoldalú nyilatkozata alapján rögzítő, a Ktv. 111. §-ában szabályozott közjegyzői okirat nem ügyleti okirat, hanem jogi jelentőségű tényeket rögzítő ténytanúsító okirat (közjegyzői

tanúsítvány). Az ilyen okirat kiállítását a végrehajtást kérő akkor is kérheti a közjegyzőtől, ha erről az adóssal kötött szerződésben előzetesen külön nem rendelkeztek, illetve az adós előzetesen nem nyilatkozott külön arról, hogy a végrehajtást kérő nyilvántartásában rögzített adatok a ténytanúsítvány kiállításának alapjául szolgálhatnak. A közjegyzői ténytanúsítvány kiállítását és a végrehajtási záradék kibocsátását tehát a végrehajtást kérő e szerződéses kikötés hiányában is ugyanilyen módon és tartalommal kérhetné.

Ha a végrehajtási záradék kiállítására sor kerül, az adós a tartozását valóban csak az 1952. évi Pp. 369. §-a szerinti végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben vitathatja. Ez azonban a végrehajtási záradék és a közjegyzői tanúsítvány jogintézményére vonatkozó, a fentiekben ismertetett szabályokból következik. A felek között létrejött kölcsönszerződések e vonatkozásban sem biztosítanak több jogosultságot az I. rendű alperes részére, illetve nem ró több kötelezettséget a felperes terhére, mint amelyek az irányadó jogszabályok alapján őket egyébként megilletnék, illetve terhelnék. A bizonyítási teher pedig az 1952. évi Pp. 369. §-a szerinti végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben is az 1952. évi Pp. 164. §-a (1) bekezdésének megfelelően alakul. Az igényérvényesítés lehetőségei, a bizonyítási teher alakulása körében tehát a szerződés közjegyzői ténytanúsítvány elfogadására vonatkozó kikötése az adós jogi helyzetét nem érinti, semmilyen módon nem teszi azt hátrányosabbá.

A végrehajtás közjegyzői okirat záradékolása útján, tehát a peres út igénybevétele nélküli elrendelését lehetővé tevő szabályozás az Alkotmánybíróság 1423/B/2010. és 1245/B/2011. számú határozatai szerint nem alkotmányellenes, nem sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, és az Európai Unió Bírósága C-32/14. számú **Y Bank kontra S. A.** ügyben hozott határozata szerint nem összeegyeztethetetlen a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv (a továbbiakban: irányelv) fogyasztóvédelmi követelményeivel sem.

A kifejtett okok miatt az ítéletábra az 1952. évi Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, és a keresetet elutasította.

A megváltoztatott döntés következtében a felperes az elsőfokú eljárás során pervesztes lett, ezért az ítéletábra mellőzte az I. rendű alperes elsőfokú perköltségben történő marasztalását, és az 1952. évi Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az I. rendű alperes ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltségének megfizetésére. Ennek összegét a díjrendelet 3. §-ának (3) bekezdése, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján 10 000 Ft + Áfa, azaz 12 700 Ft-ban határozta meg.

Az I. rendű alperes fellebbezése alapos volt, ezért a felperes köteles az I. rendű alperes másodfokú perköltségének megfizetésére. A fellebbezés terjedelme és a tárgyi keresethalmazat miatt a fellebbezési illeték 3 * 48 000 Ft, azaz 144 000 Ft (az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pont, 40. § (1) bekezdés, 46. § (1) bekezdés). Ebből az I. rendű alperes 48 000 Ft-ot fizetett meg, ezért az ítéletábra egyrészt az Itv. 74. §-ának (2) bekezdése alapján felhívta az I. rendű alperest a hiányzó illeték megfizetésére, másrészt a perköltség meghatározásánál mint az I. rendű alperest lelet következménye mellett terhelő perköltség vette figyelembe. Emellett az I. rendű alperest képviselő ügyvéd munkadíja tette ki a másodfokú perköltségét, amelynek összegét a díjrendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdései, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján 5000 Ft + Áfa, azaz 6350 Ft-ban állapította meg.

A megváltoztatott döntés következtében az állam viseli az elsőfokú eljárás során elvesztett felperes költségmentessége folytán meg nem fizetett illetéket a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján.

Debrecen, 2018. július 3.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Árok Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő